

14. Cikhockiy A.V. *Teoreticheskie problemy effektivnosti pravosudiya po grazhdanskim delam : nauchnoe izdanie* [Theoretical problems of efficiency of justice in civil cases] / A.V. Cikhockiy. – Novosibirsk : Nauka, 1997. – 391 p.
15. Kuznatsov N.V. “Whether the subjects of the Russian Federation have the right to adopt the Law “On Arbitration Court for Federation's Subject” / N.V. Kuznetsov // *Al'ternativnye sposoby razresheniya pravovykh konfliktov*. – Saratov, 1957. – P. 50-55.
16. Vinogradov E.A. “Resolution of economic disputes in arbitration court” / E.A. Vinogradova // *Arbitrazhnyy process : ucheb. posob.* [Adjudicatory proceeding : train aid] / ed. V.V. Yarkov. – Moscow : Statut, 2001. – 231 p.
17. “Arbitration Act 1996. Web-site The National Archives. Legislation.gov.uk” [Electronic resource]. – Access mode : <http://www.legislation.gov.uk/ukpga/1996/23/contents>.
18. Skvorcov O.Yu. *Treteyskoe razbiratel'stvo predprinimatel'skikh sporov v Rossii* [Arbitration of business disputes in Russia] / Skvorcov O.Yu. – Moscow : Volters Kluver, 2005. – 302 p.
19. Tarasov V.N. *Treteyskiy process* [Arbitration process] [Electronic resource] / V.N Tarasov. – Access mode : <http://www.law.edu.ru/book/book.asp?bookID=121400>.
20. Kurochkin C.A. *Treteyskoe razbiratel'stvo grazhdanskikh del v Rossiyskoy Federacii teoriya i praktika* [Arbitration of civil cases in the Russian Federation : Theory and Practice] / C.A. Kurochkin. – Moscow : Volters Kluver, 2007. – 272 p.
21. “Decision of the Constitutional Court of Ukraine of January 10, 2008 № 1-рп/2008” [Electronic resource] // Official website of the Constitutional Court of Ukraine. – Access mode : <http://www.ccu.gov.ua/uk/doccatalog/list?currDir=9947>.

УДК 347.218.1: 347.234

ОСОБЛИВОСТІ ПІДСТАВ ПРИПИНЕННЯ ПРАВА КОМУНАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Легенченко М.О., здобувач

*Науково-дослідний інститут приватного права і підприємництва
імені академіка Ф.Г. Бурчака Національної академії правових наук України,
вул. Раєвського 23-а, м. Київ, Україна
selestes@mail.ru*

У статті розкриваються практичні особливості визначених цивільною доктриною підстав припинення права власності саме в контексті її комунальної форми. З огляду на специфічність її правової природи виокремлено такі підстави припинення права власності, які не можуть застосовуватися до об'єктів, що належать територіальним громадам.

Ключові слова: комунальна власність, припинення права власності, знищення, дерелікція, реквізіція, конфіскація, суспільна необхідність.

ОСОБЕННОСТИ ОСНОВАНИЙ ПРЕКРАЩЕНИЯ ПРАВА КОММУНАЛЬНОЙ СОБСТВЕННОСТИ

Легенченко М.О.

*Научно-исследовательский институт частного права и предпринимательства
имени академика Ф.Г. Бурчака Национальной академии правовых наук Украины,
ул. Раевского, 23-а, г. Киев, Украина
selestes@mail.ru*

В статье раскрыты практические особенности определенных доктриной гражданского права оснований прекращения права собственности именно в контексте ее коммунальной формы. С

учетом специфики ее правовой природы обобщены такие основания прекращения права собственности, которые не могут применяться к объектам собственности территориальных общин.
Ключевые слова: коммунальная собственность, прекращение права собственности, уничтожение, дереликция, реквизиция, конфискация, общественная необходимость.

PECULIARITIES OF FOUNDATIONS OF COMMUNAL PROPERTY RIGHTS TERMINATION

Legenchenko M.O.

*F.H. Burchak Scientific and Research Institute of Private Law and Business
 National Academy of Legal Sciences of Ukraine, str. Raevskogo, 23-a, Kyiv, Ukraine
 selestes@mail.ru*

The article deals with the practical features of a universal definition of the civil law grounds for termination of property rights in the context of its communal (municipal) form. Taking into account its specific legal nature are defined such grounds for termination of this rights, which may not apply to municipal property.

Nowadays the financial and property base of local government serves as the inalienable constituent of social and economical development of Ukraine and its regions. The successful providing of foreign experience of communal (municipal) property management is possible with proper economical support and financing from the all levels' budgets.

Article provided conclusion that protection the right of communal property can be engaged not only by local authorities but also by communal enterprises and agencies. The above-stated problems and offered ways of their decision must be taken in attention by the civil servants of executive bodies of local government in Ukraine and have to be used in process of improvement of national legislation. This was also intended to advise practitioners on the steps needed to address existing problems. It defined the causes of the problems these institutions are facing and intended to propose solutions.

The author of this topic is a civil servant and works in similar branch, therefore deals in practice with the problems of communal property management. This article is part of publications for dissertation investigation on problem of providing activity of executive bodies of local self-government on communal property's defense.

The above-stated problems and offered ways of their decision must be taken in attention by the civil servants of executive bodies of local government in Ukraine and have to be used in process of improvement of national legislation. This was also intended to advise practitioners on the steps needed to address existing problems. The intention was also to prepare supporting resource documents, which regulate the law-system in branch of communal property management.

Key words: communal property, property rights termination, liquidation, dereliction, requisition, confiscation, social need.

З прийняттям Конституції України (28 червня 1996 р.) та Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» (21 травня 1997 р.) комунальна власність утвердилася як самостійна й рівноправна форма власності. Проте під час дослідження питання конкретних підстав її припинення виявляється, що до права комунальної власності неможливо застосувати деякі з них, незважаючи на пряме визначення цивільною доктриною (ст.346 Цивільного кодексу України).

Така особливість права комунальної власності в контексті підстав свого припинення зумовлює науковий інтерес до зазначеного питання. Аналізу загальних підстав припинення права власності та їх класифікації приділено увагу такими вченими й практиками, як О. Дзера, А. Іванов, А. Кодинець, П. Кулініч, Л. Музика, П. Саніахметова, О. Харченко, Є. Харитонов, В. Скрипник. Однак недостатньо висвітленим залишається питання припинення права саме комунальної власності в аспекті обмежених порівняно з іншими підстав.

За таких обставин дослідження підстав припинення права комунальної власності та визначення їх особливостей має значний науковий інтерес, що й зумовлює теоретичні пошуки, зокрема, у межах цієї статті.

У цивілістичній науці підставами припинення права власності визнаються юридичні факти (певні обставини), з якими закон пов'язує ліквідацію права власності взагалі або перехід його до іншої особи.

Як і більшість основних засад приватно-публічних правовідносин, загальні підстави припинення права власності визначаються Цивільним кодексом України (далі – ЦК України), згідно зі змістом ст. 346 якого ними є такі підстави: відчуження або відмова власником (від) свого майна; припинення права власності на майно, яке за законом не може належати певній особі; знищення майна, викуп пам'яток культурної спадщини; примусове відчуження земельних ділянок приватної власності, інших об'єктів нерухомого майна, що на них розміщені, з мотивів суспільної необхідності відповідно до закону; звернення стягнення на майно за зобов'язаннями власника, ревізіція; конфіскація; припинення юридичної особи або смерть власника.

Цей перелік не є вичерпним, адже ч.2 ст.346 ЦК України допускає також інші підстави припинення права власності. Виділяють, наприклад, такий спосіб припинення права власності, як набуття на нього права власності добросовісним набувачем, витребувати від якого майно неможливо (ч.ч.1, 2 ст.388 ЦК України) [1, с. 141].

Натомість А. Іванов наголошує на необхідності закріплення саме вичерпного переліку підстав припинення права власності, оскільки в цьому полягає одна з найважливіших гарантій прав власника [2, с. 72].

Слід відзначити, що вибуття комунального майна можливе в разі визнання права власності на таке майно за приватною особою на підставі положень ст.344 ЦК України щодо набувальної давності. Наведене підтверджує, що на практиці можуть мати місце випадки припинення права з підстав, прямо не зазначених у ст.346 ЦК України, проте можливих за спеціальним законодавством, адже виникнення права власності в третьої особи автоматично означає припинення попереднього права комунальної власності.

На тому, що перелік підстав припинення права власності не є вичерпним, наголошує також О. Харченко [3, с. 27], яка приділяє окрему увагу специфічному випадку припинення права власності, регульованому нормами ч.2 ст.919 ЦК України: вантаж, не виданий одержувачеві на його вимогу протягом тридцяти днів після спливу строку його доставки, якщо більш тривалий строк не встановлено договором, транспортними кодексами (статутами), вважається втраченим [1, с. 141]. Проте ця підстава стосується переважно рухомих речей, а не об'єктів права комунальної власності.

Оскільки вказані випадки припинення права власності стосуються такого права в усіх трьох його проявах, насамперед варто окреслити низку підстав, що стосуються здебільшого суто приватної власності та не можуть застосовуватися до комунальної власності априорі. Л. Музика окремо акцентує увагу на особливостях припинення права саме комунальної власності з огляду на специфіку самої її форми [4, с. 10].

Так, закон (зокрема, ст.ст.2, 347 ЦК України) не допускає можливості територіальних громад або уповноважених ними органів відмовитися від права комунальної власності на певний об'єкт. Оскільки за нормами ст.19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, у межах повноважень і в спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, з огляду на відсутність у законодавстві норм, які передбачають відмову (дерелікцію) від права комунальної власності, імперативно визначається неможливість застосування відповідної підстави припинення такого права. Крім того, дослівно норма ст.347 ЦК України визначає право саме особи відмовитися від свого права власності, у цій нормі не йдеться про таку можливість щодо інших учасників цивільних (особливо господарських) правовідносин.

Зрештою, відмова від права власності має наслідком обов'язкове повідомлення реєстратором Укрдержреєстру органів місцевого самоврядування (п. 40 Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 р. № 703), які у свою чергу зобов'язані розпочати процедуру обліку такого майна як безхазяйного за нормами ст.335 ЦК України з наступним переданням такого майна за рішенням суду саме до комунальної власності [5].

Крім того, власність зобов'язує, на власника покладається обов'язок утримання свого майна (ст.322 ЦК України). Незважаючи на декларативний на перший погляд зміст цієї норми, вона має також досить прикладний характер, що виражається в законодавчій недопустимості обліку комунального майна на балансі підприємств і закладів некомунальної форми власності. Інакше кажучи, закон не містить можливості місцевих рад приймати рішення щодо передачі в тимчасове володіння й користування об'єктів комунальної власності до осіб приватного права поза межами відповідних цивільно-правових угод.

Не винятковою, проте вкрай вдаваною є також можливість припинення права комунальної власності з тієї підстави, що воно не може перебувати у власності відповідної територіальної громади. Насамперед ч.4 ст.141 ЦК України встановлено, що до комунальної власності не можуть передаватися державні підприємства, що здійснюють діяльність, яку дозволяється здійснювати виключно державним підприємствам, установам та організаціям. А єдиною чинною на сьогодні нормою Закону України «Про підприємництво» (ст.4) передбачено види діяльності, які можуть здійснюватися лише державними підприємствами та організаціями [6]. Теоретично в разі доповнення цього переліку такими видами діяльності, що здійснюються на базі об'єктів комунальної власності, відповідне майно має вилучатися з власності відповідної територіальної громади та передаватися до державної (що, однак, повинне відбуватися згідно з нормами Закону України «Про передачу об'єктів державної та комунальної власності») [7]. Водночас відповідно до Постанови Верховної Ради України «Про право власності на окремі види майна» від 17 червня 1992 р. № 2471-ХІІ окремі об'єкти (наприклад, спеціальні технічні засоби негласного отримання інформації) взагалі не могли перебувати у власності громадян, громадських об'єднань, міжнародних організацій та юридичних осіб інших держав на території України, а також юридичних осіб недержавних форм власності [8]. Однак наведене швидше стосується примусового припинення права приватної власності. Окрему увагу під час примусового припинення права власності (зокрема, на земельну ділянку) приділено відповідній компенсації власнику [9, с. 44].

Оскільки за змістом Закону України «Про охорону культурної спадщини» об'єкти культурної спадщини можуть знаходитися в будь-якій формі власності, їх примусовий викуп також не є підставою для припинення права комунальної власності [10]. Ця підстава стосується припинення права саме приватної власності.

Так само щодо лише приватної власності застосовується примусове відчуження з мотивів суспільної необхідності. Уточнення змісту цієї норми повертає до вищенаведених узагальнень щодо публічного характеру комунальної форми власності, що поряд із державною суттєво відрізняє її від приватної. Зокрема, державне й комунальне майно являє собою величезний комплекс, відчуження певної частини якого суттєво не відображається на загальних правах власника. Однак кожний приватний власник здебільшого цілком опікується належним йому конкретним майном і за необхідності примусового відчуження з мотивів суспільної необхідності вимушений поступитися саме цим конкретним майном. У разі ж належності такого майна до комунальної власності відсутня сама необхідність примусового відчуження, адже суспільна необхідність і комунальне майно є поняттями, які де в чому доповнюють одне одного.

Так само реквізиція й конфіскація не можуть слугувати підставами припинення права комунальної власності, адже здійснюються щодо приватного майна та на користь саме держави або територіальних громад. Водночас саме націоналізація була свого часу основною підставою припинення права приватної власності, адже її прийнято вважати історично основним способом установаження пануючого типу власності, що затвердився в 1910-1920 рр. у нашій країні в результаті Жовтневої революції [3, с. 27].

О. Дзера наголошує, що вже на кінець 1920 р. в Україні було націоналізовано понад 11 тисяч промислових підприємств, на яких працювало понад 82% всіх зайнятих у промисловості робітників, що свідчить про фактичне утворення соціалістичного сектора економіки [11, с. 27-34].

Чимало уваги інституту націоналізації (як підстави припинення права приватної власності) приділено В. Скрипником. Науковцем наголошено, зокрема, на таких абсурдних для сучасного погляду положеннях радянського законодавства, як спроба ліквідації інституту спадкування (Декрет Ради Народних Комісарів УРСР «Про скасування спадкування» від 11 березня 1919 р. та Декрет Ради Народних Комісарів УРСР «Про скасування спадкування» від 21 березня 1919 р.) та примусового *безоплатного* позбавлення власності законслухняного громадянина, як у разі непродажу (наприклад, за відсутності покупців) «зайвого» будинку та його повернення у власність держави за рішенням виконкому (ст.103 Цивільного кодексу УРСР). Дослідником наголошено, що всі наведені законодавчі новели об'єднувало прагнення держави обмежити коло й кількість об'єктів особистої власності громадян, не створювати власнику можливостей для отримання доходу за рахунок використання належного йому майна та вилучення з нього так званих нетрудових доходів, оскільки єдиним джерелом набуття матеріальних благ за соціалізму повинна бути праця [12, с. 92-93].

Окрему увагу положенням примусового припинення права власності в разі конфіскації майна приділяє увагу А. Кодинець, стверджуючи про фактичний перехід до власності держави не конфіскованого майна, а лише коштів від його реалізації третій особі, наголошуючи на необхідності передбачення в законодавстві можливості прийняття судом рішення про безпосередній перехід права власності на земельну ділянку від порушника до держави або територіальної громади [13, с. 46].

Припинення юридичної особи або смерть власника також не стосуються права комунальної власності, оскільки таке право є фактично вічним, адже не пов'язується з конкретною особою, а належить територіальній громаді як спільноті людей, що проживають на відповідній території. Проте, якщо вдаватися до теоретичних припущень, можна уявити також такий випадок припинення права комунальної власності, як у разі зникнення самої територіальної громади (наприклад, у результаті Чорнобильської катастрофи).

Підсумовуючи наведене, слід виокремити, що саме відчуження об'єктів права комунальної власності, звернення стягнення на них, а також фактичне знищення є основними підставами припинення права комунальної власності, про які йдеться в Цивільному кодексі України. З усього переліку підстав припинення права власності, наведеного в ст.346 ЦК України, більшість стосується права приватної власності через його індивідуалізоване відокремлення та чисельність окремих власників.

З огляду на публічний характер права комунальної власності воно не може припинятися в разі відмови від нього (дерелікції), примусового відчуження, викупу у зв'язку із суспільною необхідністю, реквізиції, конфіскації чи смерті власника. Водночас на практиці можуть мати місце випадки припинення права комунальної власності з підстав, прямо не зазначених у ст.346 ЦК України, проте можливих за спеціальним законодавством (наприклад, у разі визнання права власності на комунальне майно за приватною особою на підставі положень ст.344 ЦК України щодо набувальної давності, адже виникнення права власності в третьої особи автоматично означає припинення попереднього права комунальної власності). Наведене повертає до питання невиключного переліку підстав припинення права власності, наведених у ст.345 ЦК України. Отже, основними шляхами припинення права власності територіальних громад є його відчуження, знищення та звернення стягнення на таке майно.

Зазначене привертає увагу до особливостей права комунальної власності, у тому числі з огляду на особливі підстави його припинення, що зумовлює науковий інтерес щодо подальшого дослідження правової природи власності територіальних громад.

ЛІТЕРАТУРА

1. Харченко О. Окремі питання припинення права власності поза волею власника / О. Харченко // Право України. – 2010. – № 3. – С. 140-141.
2. Іванов А. Класифікація підстав набуття та припинення права власності / А. Іванов // Підприємництво, господарство і право. – 2008 – № 7. – С. 69-72.

3. Харченко О. Деякі питання підстав примусового припинення права власності / О. Харченко // *Господарство, підприємництво і право*. – 2005. – № 4. – С. 26-29.
4. Музика Л. Право комунальної власності в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступ. канд. юрид. наук : спец. 12.00.03 «Цивільне право і цивільний процес ; сімейне право ; міжнародне приватне право» / Л. Музика ; Нац. ун-т внутр. справ. – К., 2003. – 20 с.
5. Порядок державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень : затверджений Постановою Кабінету Міністрів України від 22 червня 2011 р. № 703 // *Офіційний вісник України*. – 2011. – № 51. – Ст. 2035.
6. Про підприємництво : Закон України від 7 лютого 1991 р. № 698-ХІІ // *Відомості Верховної Ради УРСР*. – 1991. – № 14. – Ст. 168.
7. Про передачу об'єктів державної та комунальної власності : Закон України від 3 березня 1998 р. № 147/98-ВР // *Офіційний вісник України*. – 1998. – № 13. – Ст. 479.
8. Про право власності на окремі види майна : Постанова Верховної Ради України від 17 червня 1992 р. № 2471-ХІІ // *Урядовий кур'єр*. – 1992. – № 28. – Ст. 8.
9. Кулініч П. Компенсації при примусовому припиненні прав на землю / П. Кулініч // *Юридичний журнал*. – 2004. – № 6 (24). – С. 40-45.
10. Про охорону культурної спадщини : Закон України від 8 червня 2000 р. № 1805-ІІІ // *Офіційний вісник України*. – 2000. – № 27. – Ст. 1112.
11. Дзера О. Право власності в Україні : навч. посібник / О. Дзера. – К. : Юрінком Інтер, 2000. – 812 с.
12. Скрипник В. Примусове припинення права власності в Україні : історія становлення законодавства / В. Скрипник // *Держава і право*. – 2010. – № 48. – С. 90-95.
13. Кодинець А. Правові засади припинення права приватної власності на земельну ділянку у випадку її конфіскації за рішенням суду / А. Кодинець // *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка*. – 2005. – № 63-64. – С. 44-48.

REFERENCES

1. Kharchenko O. "Some questions of termination of ownership right against the will of the owner" / O. Kharchenko // *Pravo Ukraine*. – 2010. – № 3. – P. 140-141.
2. Ivanov A. "Classification of grounds for acquisition and termination of ownership rights" / A. Ivanov // *Pidpriemnictvo, gospodarstvo i pravo*. – 2008 – № 7 – P. 69-72.
3. Kharchenko O. "Some questions of grounds for forced termination of ownership right" / O. Kharchenko // *Pidpriemnictvo, gospodarstvo i pravo*. – 2005. – № 4. – P. 26-29.
4. Muzyka L.A. "The right to communal property in Ukraine" : abstract of thesis for the degree of candidate of law sciences : major 12.00.03 «Civil Law and Civil Procedure ; Family Law ; Private International Law» / L.A. Muzyka. – Kyiv, 2003. – 20 p.
5. "Procedure for state registration of rights to immovable property and their encumbrances, approved by the resolution of the Cabinet of Ministers of Ukraine of June 22, 2011 № 703" // *Ofitsiyniy visnik Ukraine*. – 2011. – № 51. – P. 2035.
6. "On Entrepreneurship" : Law of Ukraine of February 7, 1991 №698-XII // *Vidomosti of Verkhovna Rada URSR*. – 1991. – № 14. – P. 168.
7. "On the Transfer of State and Communal Property" : Law of Ukraine of March 3, 1998 № 147/98-BP // *Ofitsiyniy visnik Ukraine*. – 1998. – № 13. – P. 479.
8. "On the Ownership of Certain Types of Property" : Resolution of the Varkhovna Rada of Ukraine of 17.06.1992 № 2471-XII // *Uryadoviy courier*. – 1992. – № 28.

9. Kulinich P. "Compensation for involuntary termination of rights to land" / P. Kulinich // *Yuridichnyi zhurnal*. – 2004. – № 6 (24). – P. 40-45.
10. "On Protection of Cultural Heritage" : Law of Ukraine on June 8, 2000 №1805-III // *Oficiyniy visnik Ukraine*. – 2000. – № 27. – P. 1112.
11. Dzera O.V. *Pravo vlasnosti v Ukraini* [Property rights in Ukraine] : train aid / O.V. Dzera. – Kyiv : Yurinkom Inter, 2000. – 812 p.
12. Skrypnyk V.L. "Forced termination of ownership right in Ukraine : historical formation of legislation" / V.L. Skrypnyk // *Derzhava i pravo*. – 2010. – № 48. – P. 90-95.
13. Kodynets A.O. "Legal basis of termination of the right for private ownership of land in case of forfeiture by the court" / A.O. Kodynets // *Visnik Kyivskogo nacional'nogo universitetu imeni Tarasa Shevchenko*. – 2005. – № 63-64. – P. 44-48.

УДК 347.922.61: 347.644

УМОВИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА НА ПРЕД'ЯВЛЕННЯ ПОЗОВУ ОРГАНАМИ ОПІКИ Й ПІКЛУВАННЯ В ІНТЕРЕСАХ ІНШИХ ОСІБ

Новик (Кошин) Н.С., аспірант

*Київський національний університет імені Тараса Шевченка,
вул. Володимирська, 64/13, м. Київ, Україна
mefod@ukr.net*

У статті дається визначення поняття умов реалізації права на пред'явлення позову, показано їх відмінність від передумов права на пред'явлення позову. Розкрито особливості умов реалізації права на пред'явлення позову органами опіки й піклування в інтересах інших осіб. Досліджено судову практику із цього питання.

Ключові слова: умови реалізації права на пред'явлення позову, орган опіки й піклування, передумови реалізації права на пред'явлення позову, підсудність, дієздатність, форма позовної заяв, довіреність.

УСЛОВИЯ РЕАЛИЗАЦИИ ПРАВА НА ПРЕДЪЯВЛЕНИЯ ИСКА ОРГАНАМИ ОПЕКИ И ПОПЕЧИТЕЛЬСТВА В ИНТЕРЕСАХ ДРУГИХ ЛИЦ

Новик (Кошин) Н.С.

*Киевский национальный университет имени Тараса Шевченко,
ул. Владимирская, 64/13, г. Киев, Украина
mefod@ukr.net*

В статье дается определение понятия условий реализации права на предъявление иска, показано их отличие от предпосылок права на предъявление иска. Раскрыты особенности условий реализации права на предъявление иска органами опеки и попечительства в интересах других лиц. Исследована судебная практика по этому вопросу.

Ключевые слова: условия реализации права на предъявление иска, орган опеки и попечительства, предпосылки реализации права на предъявление иска, подсудность, дееспособность, форма искового заявления, доверенность.

CONDITIONS FOR EXERCISE OF THE RIGHT OF GUARDIANSHIP AND WARDSHIP AUTHORITY TO SUE IN THE INTERESTS OF OTHER PERSONS

Novyk (Koshyn) N.S.

*Taras Shevchenko National University of Kyiv, str. Volodymyrska, 64/13, Kyiv, Ukraine
mefod@ukr.net*

The article stipulates that the conditions for exercise of the right to sue are certain legally established requirements, rules that the plaintiff must follow bringing a suit.